MAGYARORSZÁGI HIREK

A KANADAI MAGYAR UJSÁG — BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÉNEK JELENTÉSEI

BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÜNK CIME: HEGEDÜS SÁNDOR UCCA 18. IV. 2.

Szabolcsból jön a legtöbb kivándorló Kanadába

Még nagyban folyik a Kanadába induló kivándorló csoportok összeállitása és utnak inditása, de a Kivándorlókat Védő Iroda már fel is dolgozta az év első öt hónapjának Kanadára vonatkozó statisztikáját. Sok érdekes adatot lehet ebből a statisztikából kiolvasni, mert hiszen a számok legpontosabban mutatják, hogy milyen a helyzet most és a mult évivel összehasonlitva a különbségből nagyszerüen meg lehet állapitani, hogy a Kanadába irányuló kivándorlási mozgalom mennyiben módosult az utolsó évben.

1928 első öt hónapjában Magyarországról 2582-en vándoroltak ki Kanadába. Ha most már azt nézzük, hogy ez a szám me gyék szerint hogyan oszlik meg, azt láthatjuk, hogy a legtöbb kivándorló és pedig számszerint 513, Szabolcs és Ung megyében vette kezébe a vándorbotot, hogy Amerika északi részében próbáljon magának uj hazát keresni. A statisztikában második helyen Borsod, Gömör és Kis-Hont megyék állanak, 360 kivándorlófal. Ez a két adat is mutatja, hogy a kivándorlás a csonka vármegyékből, a határról a legerősebb, hogy nem mese, ha nem valóság, hogy a Trianon az ország élő husába vágott és lehetetlenné tette hatalmas vidékeknek életét. A trianoni határnál megállt a munka, megállt minden, ha az emberek nem akarnak elpusztulni, uj hazát kell nekik keresni.

A harmadik megye, ahonnan 264-en mentek ki az idén Kanadába, Heves. Innen valamikor kevesen vándoroltak ki. Hogy most egyszerre ennyien kértek utlevelet, indultak utnak, mutatja, hogy a megye gazdasági viszonyai gyökeresen megváltoz hattak. És tényleg igy is van. A bortermelés válsága, sajnos valóság, a tönkrement szőlősgazdák nem birják szőlőiket megmüveltetni, a munkásoknak nem jut napszám, nincs kereset, nincsen kenyér, ki kell vándorolni, munkát keresni.

A többi kivándorló eloszlik a csonka ország megmaradt megyéi között, körülbelül egyforma arányban. Egyik helyről se mennek ki különösen sokan, viszont nincs már olyan megyéje az országnak, ahol ne kértek volna egynéhányan Kanadára érvényes utlevelet.

Ezek az idei számok voltak, ha most ennek az öt hónapnak a statisztikáját az elmult évvel hasonlitjuk össze, azt látjuk, hogy a kivándorlás erősen csökkent. Az idén negyven százalékkal mentek ki kevesebben, int tavaly és ha a beadott kér et számitásba vesszük, hogy egyharmaddal a kevesebben, nagyon n az ly a- agy k in-

dul. De ilyen nagy eltolodásnál mégis azt kell mondanunk, látszik, hogy az ország gazdasági viszonyai, ha lassan is, de már javulnak. Az emberek inkább találnak munkát, vagy talán inkább reménykednek, hogy majd idehaza is jobb lesz.

De csökken a kivándorlók száma azért is, mert az emberek óvatosabbak lettek. Nem indulnak neki pár dollárral a zsebükben, vakmerően, meggondolás nélkül az ismeretlen nagyvilágnak. Akkor mennek, mikor ismerőshöz, rokonhoz mennek, vagy legalább is amikor megbizható helyről pontos értesüléseket szereztek arra nézve, hogy ahova menni akarnak, ott várják a munkás kezek, kilátás van arra, hogy szorgalommal és kitartással vihetik valamire.

Ma már sokan mehetnek, sokan mennek is igy, mert hiszen a legutóbbi időben nagyon megerősödött Kanada magyarsága. Ennek érdekes bizonysága, hogy mennyien hozatják ki most már családjukat azok közül, akik ugy mentek ki, hogy körülnéznek. De mert boldogulnak, és kint is akarnak maradni, kihozatják a feleséget, gyerekeket. Négyszázkilencven asszony és gyerek ment ki az idén az első öt hónapban, és ez a szám csak az asszonyokat, és tiz éven aluli gyermekeket jelent, mert a tiz felüliek már mint külön személy és nem, mint családtag szerepel a statisztikában.

Ezek a kivándorlók már nem a bizonytalan jövő elé mennek, meleg otthonnal várja őket a férj, az apa, aki már elvégezte a munka legnehezebbjét. Elhelyezkedett, állandó munkát talált, megismerte a viszonyokat, sőt már egy kis tőkét is gyüjtött, sőt nem is mondhatjuk, hogy kicsit, mert a család kihozatala bizony jó sok pénzbe került. De ezt el tudja küldeni és most bizalommal várja a családot, hiszen sokkal könnyebb az élet, ha mind együtt vannak. Akkor már otthont épithetnek az idegenben is, otthon érezhetik magukat sok ezer kilóméterre a régi hazától. Az asszony gondoskodik a házról és amint nőnek a gyerekek, könnyebb lesz az élet, több a munkás kéz, amely épiti a boldogulás utját, azt is, amelyik az állandó uj hazához, vagy azt, amelyik egyszer a jövőben a visszatéréshez vezet.

PAIZS ÖDÖN

HÉT EMBERT MEGÖLT A VIHAR MAGYARORSZÁGON

BUDAPEST, junius 18. — MAGYARORSZÁG NYUGATI ÉS DÉLI VIDÉKEIN HIHETETLEN EREJŰ VIHAR PUSZTITOTT, AMELY KILENC KÖZSÉGBEN ÓRIÁSI KÁROKAT OKOZOTT EMBERÉLETBEN ÉS ANYAGIAKBAN IS. KÖRMENDEN — A JELENTÉS SZERINT — A VILLAM BECSAPOTT EGY TEMPLOMBA ÉS KÉT EMBERT MEGÖLT. ÖSSZESEN HÉT EMBER LETT A VIHAR ÁLDOZATÁVÁ.

KEDVES MISTER...

Tulajdonképen még nem is hivhatnám igy, mert hiszen ebben a pillanatban, amikor ezeket a sorokat irom még bizony egyszerüen csak „ur", de mire a levelem megtalálja már nem lesz Európában, már Mr. lesz, már Kanada földjén fogja keresni a boldogulást. Most indul feleségével és kis fiával a hosszu utra, most cserél uj hazát, ugy érzi, hogy mögötte egészen fekete az ég alja, ellenben a messze jövőben fölcsillan a remény, a boldogulás lehetősége.

Azért sietek ezt a néhány sort Ön után küldeni, mert amikor beszélgettünk, egy kicsit talán tuloztam is azokat a nehézségeket, amelyek Önre és családjára várnak, de mindezt nem rossz indulatból tettem, hanem azért, hogy feszitse meg minden energiáját, gyüjtse össze minden erejét az egyetlen nagy cél elérése érdekében.

Ismeretlenül állitott be hozzám s elmondotta, hogy mindig gazdaságban dolgozott, ötszáz ember is volt a keze alatt. A mostani nehéz viszonyok azonban lehetetlenné tették számára itthon a boldogulást. Van valami kevés pénze, — igazán nem sok, — ezt dollárra váltotta fel. Zsebében már a hajójegy és indul is a nagy utra. Nem akar mást, csak tanácsot, nem akar mást, csak hallani valamit az uj hazájáról. Előre megy, töri az utat, és ha sikerül valamit elérnie, megy a fivére, sógora és két jó barátja. Nemcsak az ő helyzete nehéz, hanem azoké is szintén.

Ránéztem, filigran, gyönge testalkatu feleségére, akinek arcába hajlott az elegáns kalap, nem tehettem mást, kedves Mr., mint megpróbáltam a lehetetlent. Kezdtem arról beszélni, hogy az intelligencia nehezen tud ma még elhelyezkedni Kanadában, erre még nem elég erős az ország, amely akkora, mint Európa, lakóinak száma pedig csak valamivel több, mint csonka Magyarországé. Azt vágta vissza, hogy egyszerü földmüvesnek megy ki. Már leszámoltak mindennel. A felesége valamilyen üzletben próbál elhelyezkedni addig, Ön megismeri a viszonyokat és véglegesen letelepedik egy helyen, ahol gazdálkodhatik. Magáért, önmagukért, a feleségéért is teszi, mert itthon nincs reménye az elhelyezkedésre, de elsősorban a gyerekeiért akar harcolni, a kis apróság és a még eljövendő életekért akarja a maga és a felesége életét feláldozni.

Ekkor már egy kissé gyöngédebben mondottam el a megszokott megállapitásokat. Az intelligens kivándorló mindig azt állitja, hogy az uj hazában nem törődik semmivel, végzi majd az egyszerü földmüves munkát, és amikor kint van, riad mindentől, fizikuma, lelkiberendezkedése nem birja az Ujvilág megpróbáltatásait.

Nemcsak az Ön, hanem a felesége szeme is furcsán csillogott, és amikor azt a tanácsot adtam, hogy legalább azt tegyék meg, hogy egyidőre váljanak el és a férfi menjen előre megvivni a nehézségekkel a legnagyobb csatát, nem kerülte el a figyelmemet az sem, hogy az asszony önkéntelenül megszoritotta férje karját. Már elhatározták, nem hagyják el egymást egy pillanatra sem. Ők maguk állapitották meg magukban az igazságot, hogy a bevándorló igazi gyöngesége az, hogy félig otthon él, félig mindig otthon maradt családjára gondol és ezért nem tudja megtalálni lelkinyugalmát. Együtt, — Önök szerint — könnyebb lesz elviselni az uttörés sajgó kinjait, együtt könnyebben békélnek meg, együtt könnyebben harcolják ki a sikert.

Amikor elmentek kedves Mr., bizony nagyon nagyon el voltam érzékenyedve. Talán érezte is, hogy melegebben szoritottam meg a kezét, mint akkor, amikor bemutatkoztunk egymásnak. Amikor jártam a végtelen hómezőket és a hószőnyegen kerestem a magyarok lépteinek nyomát, nagyon sokszor az volt az érzésem, — elmondottam, megirtam már néhányszor,— hogy az igazi magyar hősök emlékeit kutatom. Most elindult egy hős, — a hős nem tudja, hogy hős, — csak azt érzi, hogy itthon munkaerejét és képességeit a jelenlegi nehéz viszonyok között képtelen értékesiteni. Nem szalad lehetetlen álomképek után, nagyon is reálisan, ceruzával a kezében tette meg számitásait. Kanada még ismeretlen fogalom a számára, de már összegyüjtött annyi minden adatot, amiből legalább körvonalak kialakulhattak. Most kezdődik a szenvedés, a kinlódás, most kezdődik az erőpróba. Lehet, hogy elbukik, akkor a hős alakja szét foszlik, mint a köd és az emberi társadalomnak ujra lesz egy szomoru elbukottja, — ha azonban megmarad az a kitartás, az a magában való bizakodás, amely olyan imponálóvá teszi férfias alakját és feleségének gyöngéd, törékeny figuráját, akkor a magyarság ujra egy derék, nagyszerü embertipust ad az Ujvilágnak.

Valahogyan ugy érzem, hogy az uj magyarságban olyan erők is szunnyadnak, amelyeket mi még nem tudunk kellőképen mértékelni. Ha ezek az erők valónak bizonyulnak, ugy megdől az a megállapitás, hogy egyenlőre még Kanadában a magyar intelligencia nem tudja megtalálni a maga helyét.

Kedves Mr., hajója után lobogtatom zsebkendőmet, azt kivánom tiszta szivemből és lelkemből, találja sokkal szebbnek, sokkal nagyszerübbnek azt az országot, mint amilyennek én látom, ha mással nem beszélek róla, ha magamban emlékszem vissza rá.

De ne csak az országot találja meg, hanem találja meg önmagát, önmaga és a családja boldogulását.

És ha egyszer már végleg beér a révbe, irjon egy pár sort, hogy a hős már leveheti a páncélját, amellyel a nehézségek ellen vértezte fel magát és a hős helyett lehet már egyszerü, becsületes, igaz ember, ami mindennél több. Ebben a reményben üdvözli igaz hive:

PAIZS ÖDÖN.

Hétről-hétre

(A KANADAI MAGYAR UJSÁG tudósitójától)

Az elmult héten semmi fontos politikai esemény nem történt Budapesten. Inkább nemzeti ünnepnek tekinthetjük Magyarország ősz államférfiának, gróf Apponyi Albertnak nyolcvanket tedik születésnapját, amelyet ugyan teljes csendben, de annál nagyobb lelkesedéssel ünnepelt minden magyar ember. Apponyi Albert ezt a patriarchai kort csodálatos szellemi és testi erőben érte meg, de Magyarországnak nagyon nagy szüksége van arra hogy ez a legkiválóbb államférfia, aki őt mindig olyan nagyszerüen képviseli és védi az egész világ előtt, még hosszu évekig ilyen frissen teljesithesse nagyszerü hivatását.

Egy másik, a magyarságot érdeklő családi eseményről is be kell számolnunk:

Horthy Miklós, Magyarország kormányzójának unokája születt.

Az ujszülött kisleány a kormányzó első unokája. Mult héten nagy kerti ünnepélyen látta a kormányzó és felesége Magyarország társadalmának vezetőit vendégül, amikor a családi eseményhez az egész vendégsereg szivből gratulált az ujdonsült nagyszülőknek.

A Pünkösd is elmult, de bizony a tavaszból még eddig kóstolót se kaptunk. Ha egy-egy órára ki is süt a nap, nemsokára olyan északi szél kerekedik, akár csak február végén volnánk Nagy szerencse, hogy a szeszélyes, sőt talán nem is szeszélyes hanem következetesen hideg idő járás ellenére is elég kedvezőek a terméskilátások. A szőlő, meg a gyümölcsök sinylették meg legjobban az éjszakai fagyokat, a kerti vetemények közül is ujjal kellett a kifagyott kényesebb palántákat pótolni, de a gabona félékben és kapásnövényekben

Telepitési, bevándorlási engedélyek.

Hajójegyek Pénzküldés

Telepedjünk harmadtörlesztésre.

Minden kivándorolt magyarnak egy a végső célja eb ben az új országban: az otthon alapitás; letelepedés. Sok fáradság, költség, alapos tapasztalat után végre

sikerült kikeresnünk a magyarságnak legmegfelelőbb földeket

oly feltételek mellett, amilyeneknél jobbat senki más nem tud ajánlani. Erre bizonyiték az a sok magyar család, akik máris a mi földjeinken vannak.. Az illetők jó és olcsó földhöz jutottak, vetőmagot kölcsön kaptak, az első három évben csak egyharmadrészét kell leadniok a termésből tőke és egyuttal kamattörlesztésképpen, ami az első időben sokkal könnyebb kezdetet jelent, mint az általában a mai itteni viszonyok között elérhető. Mind a földek árait, mind a vásárlási feltételeket még az összel lekötöttük, minek folytán messzemenő biztonságot nyujthatunk annak az uj telepesnek, aki magának a segitségünkkel jövőt akar teremteni. — Irjon még ma felvilágositásért, vagy keressen fel bennünket!

Pénzküldés teljes jótállás mellett, AMERIKAI DOLLÁROKBAN, óhazai pénzben. SÜRGÖNYILEG, vagy postán. Az eredeti nyugtát visszaküldjük a feladónak. A legalacsonyabb árat számitjuk, pénzét közvetlenül, megbizhatóan és leggyorsabban jutatjuk a rendeltetési helyére

Családja, — rokonai — ismerősei BEVÁNDORLÁSI ENGEDÉLYEIT megszerezzük. Ügyét nyugodtan reánk bizhatja. Hajójegyét egye nálunk.

„PANNONIA"

WESTERN CANADA COLONIZATION SOCIETY

Főiroda: WINNIPEG, Man. 296½ Main St.

SASKATCHEWANI IRODÁNK CIME:
SASKATOON, SASK.
BOX: 1630.